

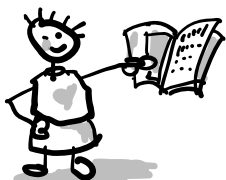

4.

DENÍK DĚTSKÉ SCÉNY

ÚTERÝ 17. 6. 2025 *Fabrika* SVITAVY 2025

ÚVODNÍK

Nevím, proč ale do posledních dnů se mi zdá, že bych měl být v roli, která mi připadá jako by se mi něco naskládalo do ruky. Jsem trochu zmataný, ale když se na to podívám, tak mi přijde, že to je to, co jsem potřeboval. Jsem trochu zmataný, ale když se na to podívám, tak mi přijde, že to je to, co jsem potřeboval.

A tak jsem se rozhodl, že se na to podívám. A tak jsem se rozhodl, že se na to podívám.

„Mně se zdá, že bych měl být v roli, která mi připadá jako by se mi něco naskládalo do ruky. Jsem trochu zmataný, ale když se na to podívám, tak mi přijde, že to je to, co jsem potřeboval. Jsem trochu zmataný, ale když se na to podívám, tak mi přijde, že to je to, co jsem potřeboval.“

V životě se stává, že člověk najde něco, co ho zaujme. V životě se stává, že člověk najde něco, co ho zaujme. V životě se stává, že člověk najde něco, co ho zaujme. V životě se stává, že člověk najde něco, co ho zaujme.

Namísto toho, aby člověk našel něco, co ho zaujme, může být takový člověk, který se snaží být jako ostatní. Namísto toho, aby člověk našel něco, co ho zaujme, může být takový člověk, který se snaží být jako ostatní.

Je to takové, jako by člověk našel něco, co ho zaujme. Je to takové, jako by člověk našel něco, co ho zaujme. Je to takové, jako by člověk našel něco, co ho zaujme.

Je to takové, jako by člověk našel něco, co ho zaujme. Je to takové, jako by člověk našel něco, co ho zaujme. Je to takové, jako by člověk našel něco, co ho zaujme. Je to takové, jako by člověk našel něco, co ho zaujme.

Mimochodem, takovéto věci se stávají. Mimochodem, takovéto věci se stávají. Mimochodem, takovéto věci se stávají. Mimochodem, takovéto věci se stávají.

Budu mít nějaké problémy. Budu mít nějaké problémy. Budu mít nějaké problémy. Budu mít nějaké problémy.

Je to takové, jako by člověk našel něco, co ho zaujme. Je to takové, jako by člověk našel něco, co ho zaujme.

Ve skutečnosti, takovéto věci se stávají. Ve skutečnosti, takovéto věci se stávají. Ve skutečnosti, takovéto věci se stávají. Ve skutečnosti, takovéto věci se stávají.

Pavel Kálal

PŘEDSTAVUJEME...

Všem lektorům a lektorkám jsme položili šest stejných otázek:

1. **Pokolikáté jste letos již na Dětské scéně? A jaké příjemné vzpomínky se vám s přehlídkou pojí?**

2. **Čemu se profesně nejčastěji věnujete? A co vás v letošním roce v tomto oboru ne/potěšilo?**

3. **Když už budete mít ve Svitavách spoustu pracovních povinností, kdy a jak si „ukradnete“ chvíli na klid a relax?**

4. **Jak trávíte volný čas, když už nemusíte pracovat?**

5. **Jaké představení či knihy byste doporučil/a účastníkům Dětské scéně? A proč?**

6. **Co byste popřál/a účastníkům Dětské scéně, aby letošní přehlídku prožili v duchu „wellbeingu“?**

VIKTOR SZIVÁK-TÓTH

1. Je to poprvé, co tady můžu být. Ale byl jsem také dětským hercem a z té doby mám nejen hezké vzpomínky, ale i přátelství a profesní vazby, které přetrvaly dodnes.

2. Pracuji v oblasti aplikovaného divadla, ale nejvíce mě zajímá divadlo ve výchově. Letos jsem se nejvíce nadchnul pro debatní divadlo, ke kterému mě přivedla společná práce na rozvoji konkrétního žánru ovlivněného herní scénou (gamifikace), a pak i téma lidské důstojnosti a potřeby vzájemné spolupráce ve společenských organizacích, které jsme zkoumali. A co mě nepotěšilo, to byly některé administrativní úkony a organizační nezmary.

3. Posezení na osluněné terase s šálkem kávy a zmrzlinou.

4. Každý rok si spolu se ženou bereme měsíční kreativní dovolenou, kdy se uzavřeme světu a věnujeme se jen odpočinku a psaní.

5. Románová tvorba Tamáse Rojika, hlavně jeho kniha *Sucho*, která je o síle velkého přátelství v čase nesnesitelného strádání.

6. Aby měli odvahu požádat o cokoli za jakýchkoli okolností – vede to k vzájemnému otevření se.

PAVEL BEDNÁŘ

1. Počtvrté. Příjemné prostředí (Svitavy, Fabrika), inspirativní atmosféra (dopolední workshopy, odpolední představení) a přátelská setkání (Stodola).

2. Provozují vzdělávací centrum, kde mimo jiné i vařím a zahradničím. A v zimních měsících vedu workshopy masek (výroba i hra s maskou). A nejvíce mě potěšilo, že se k nám v tomto školním roce přesunul kurz facilitace clowningu, s kterým jsem před lety začínal v Anglii.

... LEKTORY SEMINÁŘŮ

3. To je pro mě pokaždé velká výzva, vzhledem k tomu, že kromě mé hlavní pracovní náplně, což je tlumočení dopoledního workshopu, dělám zahraničním lektorům nezbytný doprovod po většinu dne. Ale chystám se zajít alespoň jednou do městského parku a podívat se zblízka na úžasnou výsadbu trvalek podél silnice od Litomyšle. A taky si alespoň jednou odskočit do čajovny (v přízemí Ottendorferova domu) a do kavárny na náměstí (těs v živém haďem a výtečnou výběrovou kávou).

4. Procházkami v přírodě se psem. Poslechem hudby (hlavně jazz) a tvorbou (deník, koláže, haiku).

5. Já jsem během přehlídky nejvíce v kontaktu s dospělými účastníky dopoledních workshopů, tak těm bych doporučil návštěvu Divadla na zábradlí, kde jsem viděl minulý týden velmi působivou inscenaci *Paní Dallowayová* na motivy románu Virginie Woolfové. A z literatury asi nejvíce *Poutníka* od Tinker Creeku od Annie Dillardové, který mě jako milovníka přírody i deníkové tvorby velmi oslovil.

6. Aby si každý den ve Svitavách užili v jeho plnosti a jedinečnosti. V duchu motta již zmiňované Annie Dillardové: „Jak prožíváme své dny, tak také žijeme celé své životy“.

LENKA JÍŠOVÁ

1. Jsem poprvé.

2. Věnuji se scénickému tanci, učím na ZUŠ Bedřicha Smetany v Plzni, takže i pedagogická činnost. Potěšilo mne, že u dětí které ke mne chodí do tanečního oboru už pár let, vidím posun ke kvalitě reflektování tvorby, výstupu tanečních choreografií jejich rodičů. Že jim jde o prožitek, tvorbu a jisté sdělení.

3. Lehnu si někde na sluníčko, anebo budu koukat na plutí mraků.

4. V přírodě.

5. Představení: *Poe* – ND Praha a *Zázrak(s)tvoreni* – ND, 420 PEOPLE – představení *Where* a i jejich další představení jsou skvělá. Jednak velká inspirace, imaginace, působivý zážitek z těla, jeho sdělnost a u představení z ND – propojení různých jevištních složek.

Knihy: Anna Sedláčková, *Vývin pohybu v systéme Body-Mind Centerink*, Bohumíra Eliášová – *Improvizací postupy v současném tanci*, Zuna Vesan Kozánková – *Moudrost stromů, Cvičenie ako liek. Kreatívny tanec* – Marta Pláková a Markéta Pucová. Protože propojují levou a pravou hemisféru.

6. Užijte si Sebe a propojení s tím, co vám dává radost a smysl.

PAVEL SKÁLA

1. V redakci jsem byl třikrát, se soubory pětkrát a letos poprvé jako lektor. A pojí se mi s tím to, jak si děcka fandí, jak mají radost, jak neví, co mají dělat, když se jim tleská příliš dlouho.

2. Je toho hodně. Učím v ZUŠ, dělám režii, organizuju festáky, pracuji v divadle. A těší mě, když vidím, že lidé dělají, co je baví, a mají touhu se posouvat dál. Dramatická výchova mění život.

3. Snažím se moc nepařit. Když nepracuju, tak odpočívám a chodím na procházky a běhat. Domluvili jsme se totiž

s kolegyní z divadla Brambůrky, že poběžíme maraton.

4. Moc se mi neděje, že bych měl volný čas. Spíš se snažím střídát činnosti. Méně učit a dělat více produkce.

5. *Bratry v naději* od divadla Minor. Je to excelentní práce s divadelním obrazem a má obrovský přesah. Navíc je to o divadelnících.

6. Aby se zastavili, vypnuli všechny technologie a byli. Aby vnímali svět okolo sebe.

Ptal se Josef Pekárek

NAHLÉDLI JSME DO...

... SEMINÁŘE A / OD HLEDÁNÍ TÉMATU KE SPOLEČNÉ TVORBĚ INSCENACE AUTORSKÉHO DIVADLA

Třetí den semináře A pod vedením Viktora Sziváka-Tótha probíhal ve dvou známých skupinách, které se znovu setkaly nad otevřenými otázkami z předchozího dne. V úvodu se účastníci protáhli v sérii pohybových cvičení, jejichž cílem bylo uvědomění si těla a reakce na partnera. Práce s imaginárními provázky, nejprve ve dvojicích, později ve větších skupinách, přivedla účastníky k vytváření abstraktních tělesných kompozic, které se staly výchozím bodem pro tvorbu titulů i společných výkladů. Každá skupina utvořila obraz, který ostatní popisovali, nejprve z pohledu diváka, poté jako kurátoři fiktivní galerie. Při dalším kroku se hlas oddělil od obrazu. Diváci slyšeli slova, ale obraz si jen představovali. Všechny repliky zněly v první osobě, vždy za celý obraz. Aktivita vyvrcholila cyklickou výměnou dvou obrazů (postupným přechodem mezi nimi a návratem zpět), během něhož měli diváci

hledat otázku, kterou daná proměna znázorňuje.

Po společné diskusi, ve které měli účastníci obhajovat své výklady s „patentem na pravdu“, se seminář přesunul ke skupinové práci. Každá skupina formulovala co nejvíce rozdělovacích otázek. Výroky typu „Musíš se podřídít, abys zapadl.“ nebo „Omezení osobní spotřeby nic nezmění.“ sloužily jako výchozí bod pro diskusi i dramatizaci. Účastníci si volili stanovisko a reagovali na oponenty, v řadě případů s cílem přehodnotit vlastní názor.

Závěrečná fáze dne patřila krátkým etudám, které měly diváka přesvědčit o jednom postoji. Cílem bylo vytvořit dramatickou situaci s potenciálem změnit něčí názor a zároveň ověřit, zda je vůbec možné takové situace na jevišti dosáhnout.

Vojtěch Matějčka

POZVÁNKA...

Večer na téma... je už z loňska ověřená platforma setkání nad zvoleným tématem. Dnes od 20:00 zve moderátor večera Pavel Skála studenty a pedagogy do foyer Fabriky na minikonferenci, která by se měla věnovat vedení přehlídkových diskusí. Co od nich očekáváme? Jak se k nim stavět? Jaké jsou jejich možnosti a struktury? A k mnohým dalším otázkám se společně s vámi jistě dostaneme.

ZAHLÉDLI JSME...

... na dětském diskusním klubu

SEŠLO SE...

Moc vám děkujeme, že jste se k nám všichni chovali s úctou a kamarádsky. Jídlo bylo vynikající, pokoj báječný a užíváme si divadla úplně naplno.

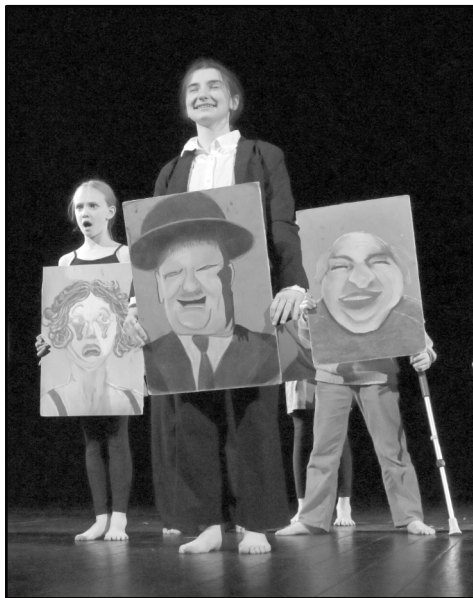
Pan Brum a jeho dům

ZAHLÉDLI JSME...

Písání Džona Lemouna

Písání Džona Lemouna

Třináct a tři čtvrtě

ROZHOVOR S...

... LENKOU JÍŠOVOU, LEKTORKOU SEMINÁŘE B

Když se mají k rozhovoru sejit redaktorka s lektorkou, které zároveň chtějí vidět všechna představení, je to až nadintelektuální oříšek. S Lenkou Jíšovou jsme se nakonec nesešly nikde jinde než na obědě. Aby mohl fungovat intelekt, je zkrátka důležité doplnit energii. Když se mají sejit k rozhovoru redaktorka a lektorka, které se chtějí podívat na představení ve

Fabrice, není lepší místo pro oběd než Školní restaurace Fabrika. Pokud se chcete cítit opečovávaní a dodržovat tak naše letošní wellbeingové téma, rozhodně sem zajděte. Mimo jiné jsme si povídali o koncertě ve Stodole od skupiny Majkls & Friends z Brna a jejich úžasné energii, kterou se jim podařilo rozproudit. Půjdete si dnes večer zatančit znovu?

Jsi učitelkou na ZUŠ a zakladatelkou skupiny scénického tance NoTa. Máš tedy zkušenost s vedením různých věkových skupin a různých oborů. Čím je vedení semináře na Dětské scéně specifické?

Specifické je určitě to, že je tady skupina rozrůzněná věkově. I když v Jičíně (celostátní dílna Dramatické výchovy ve škole, pozn. red.) jsem pracovala se skupinou od patnácti až do padesáti let. V pohybovém semináři tady na Dětské scéně jsou studenti střední školy i studentky vysoké školy, účastníci s taneční zkušeností i bez ní, někteří mají dokonce zkušenost metodickou. Přesto už se krásně prolnu. Pro mě jako pedagoga je také důležitá informace, že zkrátka nejsou zvyklí pracovat tři hodiny v kuse s tělem. Proto je práce v dílně jiná než s profesionálními tanečníky. Ale je to celé o vnímání pedagoga. Proto taky máme vždycky ze začátku pohyb a potom si třeba povídáme, nebo zapojujeme výtvarno. A jiná je určitě taky celá atmosféra, v ZUŠce je to o preciznosti, přesnosti a ambicích nějakého výsledku. Tady jdeme spíš po zážitku.

Učíš na Základní umělecké škole B. Smetany v Plzni, liší se nějak tvoje práce s hudbou na ZUŠce a tady?

V Zušce mám korepetitora, se kterým jsme na sebe úplně napojení. Já řeknu, co potřebuju a on hned ví. Na dílny si vozím svoje nahrávky. Zkrátka hudby, které sedí k určitým typům cvičení. Ale používáme i práci „na ticho“ a rytmus těla.

Jaké představení jsi ve Svitavách viděla a čím tě zaujalo?

Neviděla jsem všechny, ale v představení Podejme si tlapku se mi líbila čistota provedení, minimalismus loutek a krásný zpěv hereček. Pracovalo se s detaily, na které malé děti reagují. Seděla jsem hned v první řadě, takže to byl opravdu zážitek. Byly přirozené a měly výraz.

Letos máme téma wellbeingu, jaký je tvůj wellbeing ve Svitavách?

Najít si chvíli na relax, na odpočinek. Zavolat někomu milému, dobře se najíst a vědět, že: „Nad mraky je vždy modré nebe.“

Jaký wellbeing bys doporučila účastníkům Dětské scény?

Dostatek spánku. Nebrat si nic osobně. Všímat si radosti a úsměvů ostatních. A vzít si kritiku, která mě podpoří.

Je něco, na co jsem se nezeptala a chtěla bys to dodat?

Klobouk dolů před organizací! Program je dobře vymyšlený, i ten včerejší koncert byl krásným uvolněním. Všechny ty prostory a úžasné zázemí. Takhle to my tanečníci nemáme. Je vidět, že tím žije i celé město. Všude jsou příjemní lidé. Líbí se mi, že je to tu hodně o setkávání lidí, kteří se dlouho neviděli a mají se rádi. O sdílení jako takovém a taky o generačním sdílení. Taková velká divadelně kreativní rodina. Není tu žádná rivalita, ale spíš sounáležitost. Diváci-herci se vzájemně podporují. Je dobré, že se tu učí hodnocení a nahlížení v úctě k tvorbě. Ze souborů jde jakýsi klid, kultivovanost. Je vidět, že když lidé dělají divadlo, má to přesah. Celkově je úžasné, jaká je to ohromná tradice. V tanci nic takhle dlouholetého nemáme. Nic, co by se dál neslo a vylepšovalo tolik let.

Ptala se Markéta Somolová

TÉMA ČÍSLA...

... INTELEKTUÁLNÍ WELLBEING

- IN = v
- TELE = mnoho (samožstina) / na dálku, z dálky
- K – někomu
- TU = tady plzeňsky
- Á = vokál
- LNÍ - [lni] - k něčemu/ někomu

Wellbeing – viz DDS č. 1–3

Lni k informacím! Nauč se samojsky, teď už víš, co to znamená tele.

Jak už jsme několikrát zmínili, wellbeing má mnoho složek, jednou z nich je také složka intelektuální. Člověk je od přírody tvor nejen společenský, ale také zvědavý. Neustále objevuje, co je nového ve světě, nebo u sousedů za plotem. Jakým dalším vynálezem by si mohl ulehčit práci, anebo už nemusel pracovat nikdy.

Informace. Zprávy. Vyhlášky. Novinky. Zvěsti. Sdělení. Oznámení. Ohlášení. Vyrozumění. Upozornění. Varování.

Všechno

se to

na nás

valí.

Intelektuální wellbeing. Mnoho informací, které na nás média hrnou každý den. Ach ta globalizace! Ta digitalizace. Jak nám jen usnadňují život! Opravdu?

„Informační zahlcení, někdy též informační přetížení (z anglického information overload), je pojem popisující stav, kdy je člověk zahlcen velkým množstvím informací, které jsou zejména nadbytečné či nerelevantní. Tento stav vede k neschopnosti učinit rychle racionální rozhodnutí, neschopnosti zpracovávat další informace, a může vést také ke stresu, roztržitosti atd.“ (Informační zahlcení.

Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Informační_zahlcení#cite_note-1

Nicméně existuje také druhý extrém. Intelektuální deprivace. Nedostatek podnětů scházel chudákovi Adrianovi, matka se smála jeho básni, otec nepochopil, že fotbalový míč, není nic pro jeho syna. Mladý nadějný potenciál zůstal nevyužit.

To však neplatí o účastnících Dětské scény! Tady je potenciál využit naplno!

„Ars longa, vita brevis.“ (Umění je věčné, život krátký.)

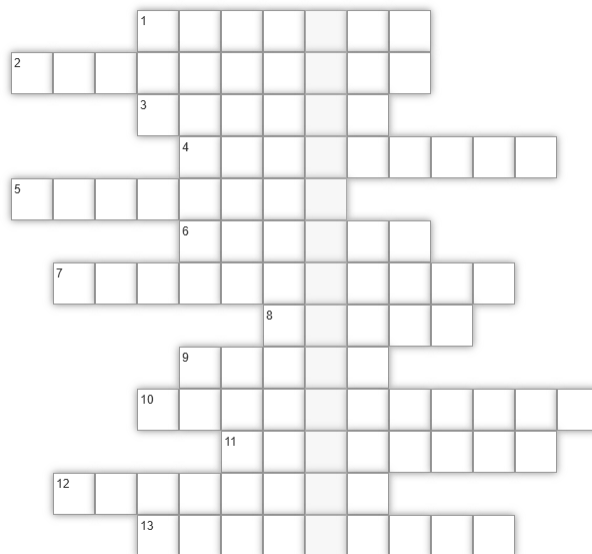
– původně Hippokrates, (rozvinul např. Goethe, Baudelaire, Browning)

(intelektuálka) Markéta Somolová

VÝZVA...

1. zpětné zhodnocení prožitku a procesu...
2. divadelní realizace dramatické tvorby...
3. dekorace nebo konstrukce, která představuje prostředí hry...
4. neslovní výraz těla a mimiky...
5. první veřejné uvedení inscenace...
6. orámování jeviště z pohledu diváka...
7. spontánní hraní scén, klíč k rozvoji aktivity žáků...
8. prostor, kde se odehrává divadelní děj...
9. krátké cvičení nebo scéna s konkrétním cílem (emočním, situačním nebo technickým)...
10. strukturování dramatického příběhu, jeho logika a výstavba...
11. střet zájmů, postojů, hodnot – základní dramatická situace...
12. přednes textu výrazem a hlasem...
13. divadelní světlo, které lze nasměrovat...

Až zhlédnete všechna dnešní představení a uspokojíte svůj intelekt vyluštěním naší tajenky, sejdem se na...

(Důležité upozornění: Pokud nechcete přijít o překvapení, doporučujeme tajenku vyluštit do 20:00.)

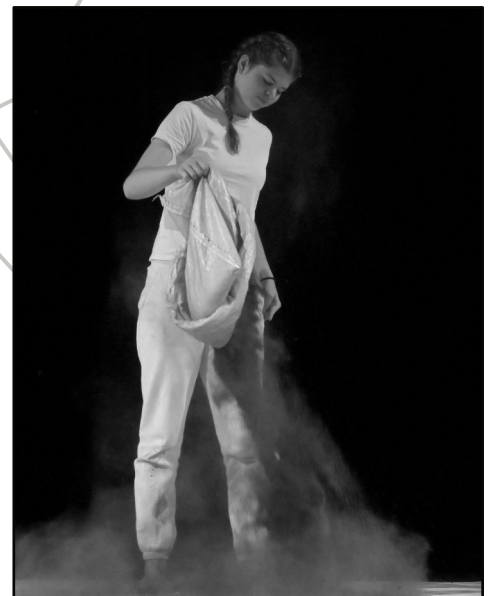
VČERA JSME VIDĚLI...

Kam poletíš, Havrane

Třináct a tři čtvrtě

TO.

ZAPSALI JSME...

Příšerné příběhy

Inscenace souboru Malinky linky konvalinky ze Soukromé ZUŠ Trnka z Plzně vznikla podle předlohy Chrise Priestleyho *Příšerné příběhy z Černé lodi a Příšerné příběhy z temného tunelu*. Hororově laděné vyprávění je mezi dospívajícími velmi oblíbeným čtením. Viděli jsme čtyři příběhy: Irezumi, Sestra Veronika, Malí lidé a Píroska, kterými provází vypravěčka. Soubor si je vědom žánru a snaží se najít prostředky, kterými vytvoří příslušnou napínavou a strašidelnou atmosféru. V některých okamžicích se to opravdu daří. Například v první povídce vykreslením obrazů z lidské kůže, strašidelné jsou i strojové pohyby a celá postava tatérky. Atmosféru hororu připomínají v poslední povídce také prosté kývavé pohyby postav jako znak jejich proměny a zkázy. Divadelně je zajímavý obraz procházením městem, když námořníci hledají tetovací místo. Škoda, že se tyto prvky neobjevují více. Představení schází lépe vybudované situace, které by diváky udržely v napětí, nesly tajemství a nastolovaly otázku: „Co se teď komu stane?“. Inscenace se ale opírá převážně o verbální projev, postavy mezi sebou hovoří, ale málo motivovaně jedná. To by jistě pomohlo budovat dostatek napětí, které inscenaci schází. Je to velká škoda, protože je zřejmé, že soubor pracoval také na stylizovaném jednání postav, jak to vidíme u již výše zmíněné tatérky z prvního příběhu. Stylizace ale není důsledně dodržována a tím také atmosféra hororu ztrácí sílu. Kostýmy mají svůj charakter, některé jsou výraznější, jiné méně výrazné. Bohužel nejsou důsledně užívány – matka i otec z příběhu o Malých lidech mají na sobě stále kostým z japonského prostředí. K vytvoření atmosféry děsivosti, jisté stísněnosti a požadovaného napětí nepřispěl prostor, ve kterém bylo představení hráno. Mnoho i dobře nastavených hororových prvků se ztratilo cestou k divákovi. Přesto je sympatické, že soubor svou volbou předlohy i inscenačním záměrem jde vstříc oblíbenosti svých vrstevníků k tomuto typu literatury a poctivě hledá cestu, jak inscenovat žánr hororu, jak vytvářet atmosféru a vyprávění děsivých příběhů.

TO.

Autorské představení souboru Šicí stroj s názvem TO. se zabývá tématem, které je ještě stále ve společnosti jakési tabu – menstruací. Vedoucí souboru nabídla šestici dívek divadelní princip, ve kterém mohou sdílet své pohledy na to, jak okolí – společnost, ale i dívky a ženy samy vnímají ženské tělo, samy sebe. Výtvarné pojetí, plné metafor a symbolů, pomáhá utvářet bezpečný rámec pro intimní sdílení tématu, které je naplňováno jak krátkými etudami ze života dívek (první menstruace a reakce okolí), tak obrazy a komentáři (ženy jako běžkyňe, které udýchané sdělují statistická fakta o menstruaci v průběhu života ženy), stejně jako rituály (smývání hlíny z rukou po četbě úryvku z bible o nečistotě menstruujících žen). Materiálem pro vytváření metafor je bílá barva (kostýmů, rekvizit i plachty, která je prostorem pro hraní), v kontrastu s ní pak tmavá hlína, která „špiní“, a voda, která očišťuje. Hlína je tady nejen znak zašpinění a znakem menstruace, kterou je třeba před světem skrýt, ale také „půdou“ ze které může vyrůst nový život. A to je také vyzněním představení, stejně jako symbolické přijetí ženskosti. Inscenace je z tohoto pohledu čistým tvarem a poskytuje poměrně jasné sdělení, ve kterém se střídá vážná poloha s humorem. Zádrhel se ukázal pouze v jisté monotónnosti, ztrátě temporytmu představení. Část jde na úkor (podobně jako u předchozího představení) velikosti jeviště, které není nejvhodnější pro tuto intimní výpověď. Menší prostor by poskytl hráčkám větší sevřenost a blízkost, o kterou se snaží a dovolil by subtilnější tělesný i hlasový projev. Tak se zdály být některé situace a obrazy málo důrazné, neukončené a monotónní. V každém případě je třeba ocenit tento počín. Je potěšující, že se soubor rozhodl zpracovat tabuizované téma a současně našel silné prostředky sdělení.

Třináct a tři čtvrtě

Třináct a tři čtvrtě je věk Adriana Molea, který si píše o svých strastech a radostech deník a komentuje ze svého pohledu svět kolem sebe i sebe sama. Přesto, že předloha Sue Towsendové *Tajný deník Adriana Molea* pochází z osmdesátých let minulého století, patrně neztratila pro současné teenagery nic ze své atraktivnosti. Soubor Adriani z Jindřichova Hradce si vybral několik epizod a zpracoval je do své inscenace. Postava Adriana provází jednotlivými situacemi ze svého života a členové souboru tvoří svět kolem něj. Počínají si v tom sebevědomě, dobře na sebe reagují, udržují tempo a dávají do hry potřebnou energii. Velmi dobře na jevišti funguje princip vyprávění přes živé obrazy, které jsou komentovány sborem nebo samotným Adrianem, stejně jako princip vytváření postavy několika hráči (např. otec a matka, pes Šavle). Otázkou je volba klavíru jako jediného scénického prostředku, který funguje nejen jako hudební nástroj, ale také jako součást scény. Můžeme se ptát, co má klavír společného s osobností Adriana Molea? Co o něm sděluje? V inscenaci je využita jak živá hudba, tak reprodukováná, která odkazuje na osmdesátá léta a dotváří dobovou atmosféru příběhu. Představení otevírá i uzavírá předsevzetí Adriana, což vytváří rámec i jakousi pointu celé série epizod. Přesto, že jsou využity velmi známé a osvědčené postupy dětského divadla a dramatické výchovy, soubor je povyšuje tím, že s nimi nakládá velmi nápaditě a s vtipem.

Kam poletíš, Havrane

Aktuální problém výstavby velkokapacitní lanovky v Brně se stal předmětem autorské inscenace souboru Kachničky 2 z Brna. Soubor zvolil žánr dokumentárního divadla a velmi poctivě sesbíral autentický materiál, který využil v inscenaci. Pracoval jak s názory obyvatel oblasti, kudy má lanovka vést, tak s výroky politiků, získal výsledky ankety mezi občany, využil komentáře ze sociálních sítí. Přesto, že inscenace zachází s brněnskými realitami, které nemusí všichni diváci znát, téma je jak silné, tak aktuální a tedy může oslovit širokou diváckou veřejnost. Výrazným prostředkem je barevné odlišení lidí a Havrana, ale také provaz, kterým lidé ukrajují Havranovi jeho životní prostor. Trochu nejasná je funkce kostek, které slouží jako stupínky pro projevy politiků, jsou to patrně také domy a součásti lanovky – ale není to tak úplně jasné. Inscenace je tvořena jako sled událostí, které mají časovou posloupnost. To je jistě v tomto typu divadla důležité zpracovat, ale je škoda, že se ztratilo podstatné sdělení, jaké postoje má soubor k hrané problematice. Možná by pomohlo také jasnější označení postav třeba kostýmním znakem. Někdy si nejsme jisti, kdo v které chvíli hraje kterou postavu (např. žena, která na začátku vehementně obhajuje ohrožené ptáky, za nějakou dobu sama vyhání Havrana pryč). Důležitým principem a výzvou je propojení příběhu s textem E. A. Poea a části textu dětské písně, které se opakují, protínají děj, dávají vyšší smysl, prohlubují zážitek a zdůrazňují téma. Škoda jen, že je tato možnost využita jen napůl. Brněnská inscenace je cenná svou tematikou, je společensky i lidsky závažná. A ještě cennější je fakt, že vznikla z popudu člen souboru.

Hana Cisovská

ZEPTALI JSME SE...

... NA DIVÁCKÉ DOJMY Z PŘEDSTAVENÍ 3. BLOKU

Příšerné příběhy**Daniela (17)**

Ze začátku jsem měla pocit silného napětí z celé atmosféry. Odnáším si ponaučení, že svět nemusí být tak bezpečný, jak se zdá.

Anonym

Hra se nás snažila držet v napětí, ale držela ho od začátku až do konce stále ve stejné intenzitě, až jsem začal ztrácet pozornost.

Pan Brum a jeho dům (7, 8)

Já se bál upíra na konci, vypadal strašidelně. Já se bála konce druhé příběhu – trhání zubů. A já jsem úplně nepochopil první příběh s tetováním a co se vlastně komu stalo.

Dáda (23)

Přišlo mi, že vypravěčka dávala důraz jinak, než bylo potřeba, takže emoce někdy vyznívaly plytce. V některých chvílích se zdálo, že měly být původně vtipné, ale nějak to nevyniklo.

Zuzka (23)

Super byly ty chorošky.

TO.**Venda (16)**

Představení se mi líbilo a myslím, že bylo zpracováno přiměřeně.

Poli (14)

Hra byla hodnotná a zajímavě zpracovaná, jen si myslím, že nebyla úplně pro nejmenší děti, které tady mezi námi jsou.

Kája (11)

Líbilo se mi to. Všechno, co jsme viděli byla pravda. Já bych se bála mluvit takhle otevřeně.

Ela (13)

Bylo to zajímavě pojaté, ta práce s hlinou.

Nelča (14)

Něco bych pojala třeba trochu vážněji. Na některé situace pro mělo být skoro nepřijemné koukat. Ale třeba situace s tátou byla vtipná.

Kam poletíš, Havrane**Adam (34)**

Zajímavé téma asi vymyšlené lanovky v Brně. Pohled nebyl divákovi nabízen pouze jeden. Byly tady argumenty pro záchranu havranů i pro stavbu lanovky.

Petra (17)

Ocenila jsem při recitaci veršů o havranovi odkaz na Edgara Allana Poea.

Radim (17)

Mám z toho velice dobrý dojem. Hodnotná myšlenka a zpracování scénografie. To bylo velmi zpracované.

Magda (14)

Představení jsme viděli už na kraji a trochu se to proměnilo. Předtím někteří z nich petici podepsali, teď ji ale roztrhali a dávalo to větší smysl. Šlo to víc nahoru. Tak se mi líbily opakované motivy: lana, krabice a promluvy k ptákovi.

Róza (21)

Oceňuji práci s aktuálním tématem.

Třináct a tři čtvrtě**Veronika (42)**

Odcházím potěšená a inspirovaná. Bylo to plné energie.

Pepa (36)

Oceňuji čistotu prostředků a živých obrazů, které byly použity.

Petra (17)

Líbilo se mi, když byli všichni Adrian, mělo to vtip.

Adrian (17)

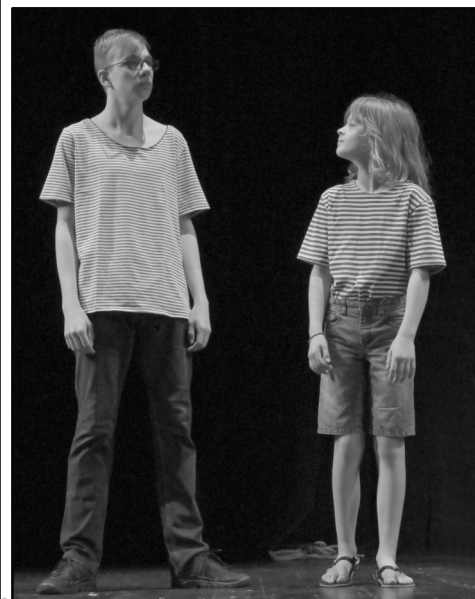
Mně se líbila práce s jednoduchou změnou. Všichni měli stejné oblečení a vždycky se proměňovali nějakým prostředkem.

Tobiáš (16)

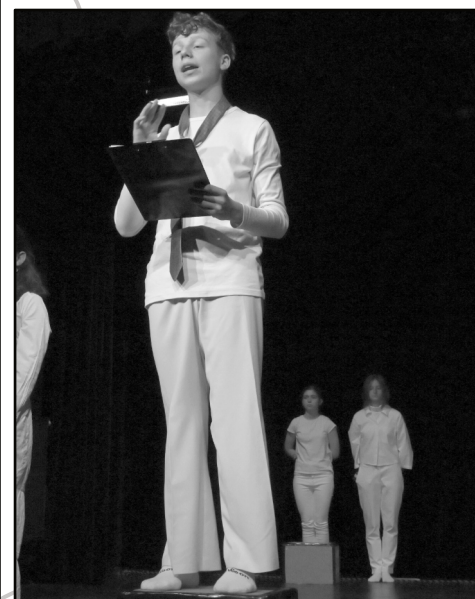
Potěšila mě živá hudba pro předěly.

Ptali se tv, ms, jp

VČERA JSME VIDĚLI...

Příšerné příběhy

Kam poletíš, Havrane

NAHLÉDLI JSME DO ...

... DĚTSKÉHO DISKUSNÍHO KLUBU K PŘEDSTAVENÍM 3. BLOKU

Při diskusi o představení **Příšerné příběhy** děti oceňovaly scénu výběru tetování s postavami v maskách, práci se světly, které zaměřovaly pozornost diváků, a propojení příběhů hororovou atmosférou s nečekanými zvraty. Řešila se otázka, jak se podílel hlavní hrdina prvního příběhu na smrti námořníků v bouři.

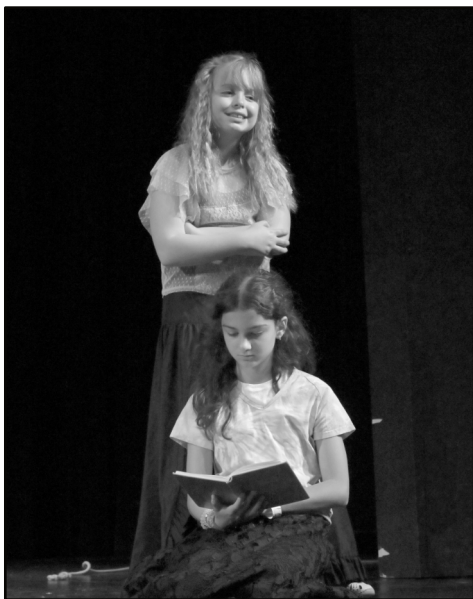
Představení **TO.** zaujalo děti odvahou mluvit o menstruaci, protože toto téma není v divadle reflektované. Oceňovaly práci se symboly. Silnými momenty představení bylo mytí rukou či patlání triček hlinou. Pro některé děti nebylo v první polovině představení zřejmé, co chce soubor o tématu říct. Řešilo se také, co znamená scéna oblékání mnoha triček.

Na představení **Třináct a tři čtvrtě** ocenily děti práci s kostýmním znakem, který byl jednoduchý a pomohl jim rychle identifikovat postavy, a práci s hudbou a klavírem, který fungoval jako scénický prvek. Ti, kteří znali předlohu, se shodli na tom, že představení odpovídalo jejich čtenářskému zážitku.

U představení **Kam poletíš, Havrane** na děti zapůsobila práce s provazy a situace s peticí a s mobily. Ocenily, že představení se zabývá skutečnou situací a vede k tomu se o ni aktivně zajímat.

Kateřina Žarníková a Lenka Janyšová

VČERA JSME VIDĚLI...

Příšerné příběhy

TO.

Třináct a tři čtvrtě

ZAPSALI JSME...

... Z VEŘEJNÉ DISKUSE O PŘEDSTAVENÍCH 3. BLOKU

Příšerné příběhy, Malinky linky konvalinky, Soukromá ZUŠ Trnka, Plzeň

Třetí diskusi ve farní stodole zahájil opět moderátor Roman Černík výzvou, aby přítomní pojmenovali pozitivní dojmy z představení: ženské výkřiky jako dimenze leknutí v závěrech příběhů; atmosférou to připomínalo TV pořad Věřte, nevěřte; použití zvuků v prvním příběhu pro navození prostoru nebo bloudivý pohyb ulicemi Japonska jen za využití meče.

Dále se diskutující věnovali nejasným momentům inscenace z pohledu diváků. Zaznělo několik bodů. Monotónnost představení ve smyslu podobně nastavené dynamiky po celou dobu hraní. Setkání různých časů: přítomné herectví v kontrastu s epickým minulým časem vypravěče neumožňoval více dynamizovat celek. Použití nestejných scénických prostředků v prvním příběhu a v ostatních, které se již více odehrávaly ve slovech. Účastníci však ocenili snahu souboru budovat hororovou atmosféru světlem a zvukem. Bergman doplnil citátem Michaila Čechova: „Atmosféra vzniká, nehraje se.“ Nedořešená zůstala otázka, jaký vztah k příběhům měla vypravěčka?

TO. Šicí stroj, ZŠ Naše škola, Praha 10

Diváci ocenili odvahu souboru za to, že si „toto“ téma menstruace zvolil. Shledali látku sice aktuální, ale také kontroverzní, a jen málokdo by se chopil interpretace beze strachu. Soubor však prezentoval téma s cudností a citem, nestalo se z toho aktivistické kázání. Z hraní mladých hereček byla cítit úleva. Úleva, že o tomto tématu mohou beze studu mluvit. Mezi klady vystoupení byl přiřazen například jasný vývoj děje, kreativní zpracování všech rekvizit nebo motiv bílé barvy. Opakovaně bylo chváleno použití bílé plachy a motivy „ušpinění“ i to, že nebyla ke špinění použita červená barva, nýbrž hlína. U té se totiž objevila i interpretace květináče a zasazení plodu, jako rostliny.

Jediné, co bylo vytknuto a rozebráno, bylo tempo. Občas se během představení sešlo použití rekvizit, pohybu i monologů a během této souhry se objevily drobné prostoje. Tím se místy ztrácela dynamika. Přemýšlelo se i o tom, zda by temporytmu pomohla absence stmívaček. Kdyby se podařilo tempo udržet, mohly herečky v některých situacích cíleně zvolnit, což by přineslo další hravost v inscenaci.

Kam poletíš, Havrane, Kachničky 2, Soukromá ZUŠ Mgr. R. Chmelové, Brno

Jak poukázali herci, hra byla napsána jedním z členů souboru a skutečně měla reálnou předlohu tématu, na kterou reagovala. Byla původně napsána jako monolog a jako reakce na plánovanou stavbu lanovky v Brně. Když v jedné scéně vybízí herečka k podepsání petice proti stavbě lanovky, neděje se sice tak skutečně, ale na besedě byli diváci upozorněni na to, že ji mohou opravdu podepsat v elektronicky..

Představení mělo paradoxně jeden nedostatek, a to ten, že většina diváků se po zhlédnutí necítila být získaná pro záchranu přírody, o kterou ve hře šlo. Ne, že by byli zásadně proti, ale protože celkový dojem představení působil spíše jako představení faktů než jako umělecký obraz.

Třináct a tři čtvrtě, Adriani, ZUŠ Jindřichův Hradec

I toto představení se setkal s velkým úspěchem. Během debaty se poukazovalo na zvládnutí spousty aspektů celé inscenace. Povedená práce hudebního doprovodu, ať už v podobě klavíru, na který hrálo střídavě několik herců, nebo i v podobě přehrávané hudby z reproduktorů. I u ní se její obsluze podařilo tlumit a zesilovat v pravý čas a vždy, když to bylo potřeba. Inscenace byla vtipná a neobsahovala ani trapný humor nebo klišé. Navíc se nezapomnělo na perfektní využití jednoduchosti. Třeba v momentě, kdy tatínek pohrozil spolužákovi svého syna tím, že mu zanotoval výhružnými tóny na klavír a připojil nebezpečnou grimasu.

Většina herců vypadala svými kostýmy na první pohled stejně. Téměř všichni hráli navíc dvojrole, které byly ale perfektně rozpoznatelné, podle různých atributů (brýle, šátek či bunda), které si herci nasazovali při změně. I když nejvíce prostoru dostala hlavní postava, ostatní měli rovnoměrný podíl na ději a vzbudili dojem, že děj se odehrává opravdu tady a teď. Podařila se tak věrná, mnohdy až doslovná, interpretace původní literární předlohy, se kterou byla během diskuse porovnávána.

Debata se na závěr stočila ještě jednou k hudební složce vystoupení, a sice ke klavíru. Zazněla otázka, co má klavír společného s hlavní postavou nebo s knižní předlohou? Ti, diváci, kteří četli knižní předlohu totiž přiznali, že klavír si zde vůbec nevybavují, přitom zajímal v této divadelní interpretaci ústřední prostor i úlohu. Vzhledem k tomu, že však plnil úlohu hudebního doprovodu, také učitelského stolu či jízdniho kola, tak by se bez něj dnešní představení neobešlo.

Zapsal Tomáš Větrovský

VČERA JSME VIDĚLI...

Příšerné příběhy

TO.

Kam poletíš, Havrane

DNES HRAJÍ...

... Dům aneb I stěny mají (D)uši, Tvaroh(r)y, Hudebně-dramatické centrum Galimatyáš, Šumperk

Jak vznikl název vašeho souboru?

Tvaroh(r)y jsou mistryně kombinací. Můžete v nich vidět krásné tvary a nikdy nekončící zábavnou hru. A někdy taky tvarohy, protože je toho na ně moc. Dohromady ale drží pohromadě celou hru ve tvaru, který všechny baví.

Proč jste se pustili do inscenování zvolené předlohy?

Máme rády, když má představení nějaký přesah a letos jsme cítily, že je potřeba navrátit se ke kořenům a do historie. Tato inscenace v sobě nese téma šumperského domu, který tam někde stojí a zažil podobné věci, o jakých hrajeme. Lidé odešli a dům zůstal prázdný. A pokud ho chcete oživit, měli byste se navrátit k jeho šťastnému základu. Hrajeme o tom, co se v Šumperku děje a jsme rády, že i tady.

Popište nejzajímavější okamžik vaší inscenace.

Pro holky je to symbolický pohřeb krejčovské panny a s ním spojený odchod židovské rodiny, kde to všechno začíná a čas, který se zrychluje v závislosti na době.

Kdy nastal největší zádrhel při zkoušení?

Když nám deset dnů před soutěží v Olomouci odešla jedna spoluherečka a my to musely celé předělat.

Jak by měl podle vás vypadat ideální pohodový den ve Svitavách, abyste se cítili příjemně a pohodlně?

Ráno dlouho spát. Snídaně v restauraci se švédským stolem. Pak den s panem Vránou. Oběd s cedulkou maso dítě. A na výběr spoustu možností. Odpoledne klid a seminář nebo vystoupení. Kino s večeří. Inspirativní představení. Táborák a dlouho spát. *(Poznámka vedoucích souboru: Asi holky příště vezmeme na nějakou gastro soutěž. :D)*

Jak často a pro koho inscenaci hrajete?

Poprvé jsme představení hrály na Poděsu v Olomouci (krajská přehlídka dětských divadel) a před několika dny na naší

závěrečné přehlídce v Divadle Šumperk. A teď jsme tady. Příští rok to ale bude jinak. Budeme hrát víc. Letos se opět musíme odstěhovat jinam. Jsme jako ty naše rodiny. Hledáme náš dům, kde zůstaneme a budeme šťastní.

Napište 5 klíčových slov o vaší inscenaci.

Rodina, dům, duše, historie, tajemství.

... Acylpyrínci, Dram&Tak, DDM Symfonie, Poděbrady

Jak vznikl název vašeho souboru?

Název našeho souboru vymyslela Sandra. Nechtěla, aby to byl jen tak ledajaký dramaťák. Chtěla, aby to bylo místo, kde se děti nejen naučí něco o divadle, ale taky to, co se naučí, dokážou využít v běžném životě. A hlavně, aby to bylo místo plné důvěry, kamarádství a všeho, co k divadlu patří.

Proč jste se pustili do inscenování zvolené předlohy?

Protože milujeme humor Ladislava Smoljaka a Zdeňka Svěráka, měli jsme na to dostatek šikovných herců a věděli jsme, že nás bude bavit to tvořit a potom společně hrát. A je to tak. Strašně nás to baví.

Popište nejzajímavější okamžik vaší inscenace.

Nejlepší okamžik naší inscenace je vítězství a způsob, jakým si ho užíváme – to nás baví.

Kdy nastal největší zádrhel při zkoušení?

Největší zádrhel při zkoušení naší inscenace byla situace, kdy nás po prázdninách bylo víc, než když jsme začali představení zkoušet, a zároveň situace, kdy nám před přehlídkou vypadl kvůli nemoci jeden herec

a bylo nás najednou méně. Obě tyto situace ale byly pro nás paradoxně plodnými a tvůrčími impulsy, které vylepšili naši inscenaci.

Jak by měl podle vás vypadat ideální pohodový den ve Svitavách, abyste se cítili příjemně a pohodlně?

Nejhezčí den ve Svitavách – Eliška: Se zmrzlinou, čokoládou a donutami.; Lenička: S hraním Acylpyrínců a procházkou.; Všichni: Když se nám to povede a my si to parádně užijeme.

Jak často a pro koho inscenaci hrajete?

Letos vystupujeme častěji než jiné roky. Třeba na sousedských slavnostech, na různých přehlídkách (soutěžních i nesoutěžních). Při různých vystoupeních pro rodiče i běžné diváky.

Napište 5 klíčových slov o vaší inscenaci.

Léky, čaj, chřipka, zábava, Honzík.

... Cesta (ne)jednoho medvěda, Divadlo Vydýcháno, Liberec

Jak vznikl název vašeho souboru?

Název vznikl díky jedné z učeben, kde se literárně dramatický obor vyučuje. Jedná se o učebnu, která je ve sklepech a nemá okna, takže je v ní vydýcháno opravdu velmi rychle. Naštěstí pro nás máme funkční vzduchotechniku, a tak se nám v našem Vydýchánu pěkně dýchá.

Proč jste se pustili do inscenování zvolené předlohy?

Pro žáky bylo a (stále je) téma druhé světové války velmi přitažlivé. Během hodin se k tomuto období často vraceli, a tak si jednoho dne s jejich bývalou paní učitelkou řekli, že by mohli téma druhé světové války zinscenovat. Tvorba pak pokračovala autorským způsobem, k žádné konkrétní předloze se inscenace neuchyluje.

Popište nejzajímavější okamžik vaší inscenace.

Patřila by mezi ně část, kde se běhá a dochází k rozřazování lidí. V této pasáži je velká akce, která kloubí práci se světlem a hudbou. Taktéž se v ní objevuje rozpor mezi dětským a dospělým světem a s ním spojenou nevinností a krutostí.

Kdy nastal největší zádrhel při zkoušení?

Největším zádrhelem byl nedostatek času

a četné absence z důvodu příprav na přijímací zkoušky na střední školy. Z toho pak vyplynula častá nutnost alternace, a tak se nám stalo, že jsme inscenaci nikdy nehráli ve stejném složení.

Jak by měl podle vás vypadat ideální pohodový den ve Svitavách, abyste se cítili příjemně a pohodlně?

Dopřát si dostatek času mezi inscenacemi a jídlem. Najít si prostor na seznámení se s ostatními soubory. V neposlední řadě samozřejmě velký přísun zmrzliny.

Jak často a pro koho inscenaci hrajete?

Inszenace měla premiéru v březnu letošního roku. Hráli jsme ji zatím celkově

čtyřikrát. Většinou se jednalo o poučení publikum, které z valné části tvořily děti.

Napište 5 klíčových slov o vaší inscenaci.

Nevinnost, krutost, dětský X dospělý svět, vzpomínky, cesta.

... Ipsík, Bramboračky, ZUŠ F. L. Gassmanna v Mostě**Jak vznikl název vašeho souboru?**

Kiki a Adri: Naše první představení jsme hráli o Brambůrkovi, a tak jsme chtěli být Bramboračky.

Barunka: A taky protože Bramboračka je dobrá. A máme tebe, Báro.

Proč jste se pustili do inscenování zvolené předlohy?

Lauri: Protože se nám líbil ten příběh.

Kiki: Protože nás to baví.

Popište nejzajímavější okamžik vaší inscenace.

Kiki: Jak Ipsík ztratil domov.

Lauri: Jak děláme kap kap a kameny a kořeny a pšenici.

Adri: Jak jde Ipsík městem a potřeše soše rukou.

Kdy nastal největší zádrhel při zkoušení?

Všichni: Když si Adri se Štěpou neuměly plácnout.

Jak by měl podle vás vypadat ideální pohodový den ve Svitavách, abyste se cítili příjemně a pohodlně?

Ester: Hodně jídla!

Štěpa: Šli bychom na prozkoumávačku!

Lauri: Jo, a na stezku odvahy!

Adri: A hráli hodně her!

Všichni: A hráli divadlo! A taky na něj koukali!

Jak často a pro koho inscenaci hrajete?

Všichni: Pro diváky a pro rodiče.

Lauri: Ve Svitavách budeme hrát potřetí, počtvrtý a popátý.

Napište 5 klíčových slov o vaší inscenaci.

Les, hustej les, škola, hrát si, supér.

... Blbá Vendula, HOP-HOP, ZUŠ Ostrov**Jak vznikl název vašeho souboru?**

V písničce v inscenaci Soni Pavelkové, která učila před Irenou Konývkovou v dramátku, se zpívalo: „Hop, hop, hop, hop a hop a hop, hop a hop tak pojdte lidi, táto mámo hop a skok.....“, v novinách se pak psalo o souboru Hop hop, tehdejší dětský soubor si tento název nechal....a v ostrovském dramátku je dodnes. Jen občas k HOP-HOP přidáváme zkrácený název inscenace, kterou hrajeme, nebo si něco vymyslíme. My si říkáme HOP-HOP Dramlajf.

Proč jste se pustili do inscenování zvolené předlohy?

V souboru jsme se domluvili, že budeme odpočívat a vytvoříme „pouze“ dramatické výstupy (monology, dialogy). Výběr ale nakonec dopadl tak, že nás témata tak pohltila, že jsme vytvořili hned několik inscenací, ovšem s malým počtem hrajících, jako je Blbá Vendula, Rozdvojený svět, ale

i Třešňový sad a Jih není žádná země. Monolog nakonec vznikl jen jeden, a to Kvůli nebi.

Všechny jsme se původně chtěly zapojit do tvorby o totalitě, ale náš sladěný rozvrh ve škole a téma (o kterém si myslíme, že se moc nemluví) z příběhu Blbé Venduly, byl pro nás tak důležitý, že nás nakonec svedl dohromady.

Popište nejzajímavější okamžik vaší inscenace.

Boj Zlé a Hodné.

Kdy nastal největší zádrhel při zkoušení?

Přijít na to, jak příběh nastartovat.

Jak by měl podle vás vypadat ideální pohodový den ve Svitavách, abyste se cítili příjemně a pohodlně?

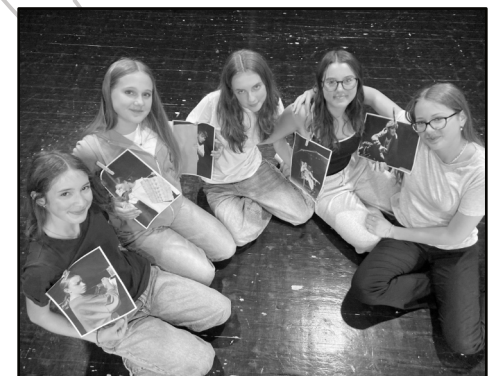
Dobré jídlo, dost času zabydlení se na jevišti, měkká postel, příjemní lidé kolem.

Jak často a pro koho inscenaci hrajete?

V roce premiéry párkrát a v dalším roce víckrát hlavně pro školy a na přehlídkách.

Napište 5 klíčových slov o vaší inscenaci.

Zlá, Hodná, obrazy, blbá, šikana.

KOMIKS

... PÍSÁNÍ DŽONA LEMOUNA

DENÍK DĚTSKÉ SCÉNY NA WEBU - DRAMA.CZ/DS

SOCIÁLNÍ SÍTĚ

@detska_scena_svitavy

www.facebook.com/DetskaScena

PROGRAM DĚTSKÉ SCÉNY

ÚTERÝ 17. ČERVNA

8.30–12.30	semináře A–C	Fka
8.30–12.00	programy pro děti ze souborů	
9.00–11.30	4. blok přehlídky – vystoupení pro veřejnost	IŠJ
11.30–13.00	oběd souborů	
14.00–16.35	4. blok přehlídky – vystoupení pro účastníky Dětské scény	Trám
skupina A	Ipsík , Bramboračky, ZUŠ F. L. Gassmanna v Mostě	Tyjátr
skupina B	Acylpyrínci , Dram&Tak, DDM Symfonie, Poděbrady	Tyjátr
skupiny A + B	Ipsík , Bramboračky, ZUŠ F. L. Gassmanna v Mostě	Trám
skupina A	Dům aneb I stěny mají (D)uši , Tvaroh(r)y, Hud.-dram. centrum Galimatyáš, Šumperk	Fka
skupina B	Cesta (ne)jednoho medvěda , Divadlo Vydýcháno, Liberec	Trám
skupiny A + B	Blbá Vendula , HOP-HOP, ZUŠ Ostrov	Tyjátr
skupina A	Blbá Vendula , HOP-HOP, ZUŠ Ostrov	Tyjátr
skupina B	Cesta (ne)jednoho medvěda , Divadlo Vydýcháno, Liberec	Trám
17.00–17.45	diskuse lektorského sboru s vedoucími souborů vystupujících ve 4. bloku	Fka-3. p.
17.00–18.30	dětský diskusní klub	Fka-aula
18.00–19.45	veřejná diskuse o představeních 4. bloku	stodola
20.00	Ecstatic Dance (večerní program pro soubory)	stodola
	Večer na téma...	Fka-foyer
	(minikonference pro studenty a pedagogy)	
Fka	Fabrika Svitavy	
Fka-knihovna	Městská knihovna Svitavy, 2. podlaží	
Trám	Divadlo Trám	
SZŠ	Střední zdravotnická škola	
stodola	farní stodola svitavské římskokatolické farnosti	

DENÍK DĚTSKÉ SCÉNY - ČÍSLO 4.

Redakce: Josef Pekárek (šéfredaktor), Markéta Somolová, Tomáš Větrovský, Vojtěch Matějíčka, Pavel Kocych (grafika a sazba) a Ivo Mičkal (foto). Tisk: DTP centrum Svitavy. Redakce sídlí ve 3. podlaží Fabriky Svitavy. Neprošlo jazykovou korekturou.

Uzávěrka čísla 4. - 16. června 2025 v 23:40. Náklad 90 ks.